

[Indenrigsministeren]

den forseelse, der er tale om. Det går jo begge veje.

Ole Thomsen (S):

Uden på nogen måde at ville gå i udvalgsarbejde hverken med VS eller SF vil jeg sige, at det ikke er rigtigt, når man påstår her fra denne talerstol, at de offentligt ansattes organisationer er imod disse forslag. De offentligt ansattes organisationer var netop imod de første udkast til en tjenestemandsret inden for statens område, fordi der deri var spørgsmål om organisationsansvar, og det indebærer også, som fru Lilli Gyldenkilde efterlyser, spørgsmålet om strejkeret. Det er der meget delte meninger om i tjenestemandsorganisationerne overhovedet, og derfor kan man ikke blive enige. Da det punkt blev taget ud, var man tilfreds. Det næste, man har anket over, er netop, at der ikke var samhørighed og samtidighed med amtskommunerne og de kommunale organisationer, hvad der netop opstår nu.

Jeg må også sige, at skal vi have et organ, uanset om man kan lide det eller ej, så må det være Kommunernes Lønningsnævn. Det er det eneste organ, som vil kunne skabe den retfærdighed, således at de kommuner, som man kunne tænke sig ville misbruge det, og de store kommuner får en ensartet holdning. Jeg må afvise, at der ikke er fodslag mellem os og det, tjenestemandsorganisationerne ønsker.

(Kort bemærkning).

Tyroll (VS):

Det havde været nok så rart, hvis det havde været et andet princip, man havde forholdt sig til fra socialdemokratiets side. Derfor vil jeg da godt spørge: er man fra socialdemokratiets side af den opfattelse, at en begrundelse for at acceptere, at der ikke er aktionsret for tjenestemændenes vedkommende, er, at de forventer, at de følger den almindelige lønudvikling, at lønefterslæb altså ikke opstår? Det vil jeg godt have et klart svar på, for det har hidtil været gældende praksis, og det er nedfældet i diverse bøger, der er skrevet om det emne, og det har også været nævnt i adskillige debatter i denne sal i de forudgående år.

Dernæst vil jeg gerne sige om dette med den ensartethed, der skal være, og at der

kunne tænkes at være kommuner, som ville optræde grovere og behandle de ansatte dér helt urimeligt, at det netop er derfor, den slags problemer skal klares over aktionsretten, og det er derfor, man ikke skal pantsætte denne aktionsret. Konsekvensen for socialdemokratiet er, at man laver en masse centralistiske institutioner, som skal klare de her sager, og at man umyndiggør fagbevægelsen mere og mere med de tiltag, man kommer med her, lige så vel som det, man har set på overenskomstområdet i det hele taget med disse tilbagevendende statslige indgreb, som man har været bærer af.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg har ikke gransket hjerte og nyrer, og hvad der ellers bør granskes for at vide lige nøjagtig, hvad tjenestemandsorganisationerne mener på dette område. Det, jeg har sagt, og det kan hr. Ole Thomsen fra socialdemokratiet ikke afvise, er, at tjenestemandsorganisationerne i arbejdsmarkedsudvalget har givet udtryk for, at de ønsker et meget grundigt udvalgsarbejde, hvor de er med, altså ikke et folketingsudvalgsarbejde, men et udvalgsarbejde med deltagelse af regeringen og tjenestemandsorganisationerne for at finde frem til en modernisering af et meget stift tjenestemandssystem. Hr. Ole Thomsen kan ikke afvise, at det har de givet udtryk for. Derfor spørger jeg: hvorfor i alverden har man så ikke nedsat den arbejdsgruppe, sådan at man kunne nå frem til et resultat, som var i overensstemmelse med, hvad de syntes var fornuftigt?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden: